

[Chr. Søggaard.]

Udvalgsfjertallets Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse uforandret her i Tinget.

J. Oskar Andersen: Til Lovforslag Nr. 65 foreligger der et Ændringsforslag, om hvilket jeg straks skal sige som Ordfører for mit Parti, at det kan vi ikke paa nogen Maade gaa med til.

Derefter ophører min Stilling som Ordfører, og jeg bliver et Mindretal. Som dette Mindretal skal jeg bemærke, hvad jeg ogsaa har gjort opmærksom paa i min Betænkning, at i og for sig kan jeg billige Tanken med disse Lovforslag, og det er ikke saadan, som den højtærede Trafikminister sagde for et Øjeblik siden, at jeg kun har en platonisk Kærlighed til de Tanker, der er fremsat i Lovforslagene. Tværtimod, jeg har hilst med stor Glæde, at man fremsatte disse Lovforslag, som muliggjorde en Ordning af det kongelige Teaters Forhold paa en saadan Maade, at Teatret fik sin Dobbeltscene, en Sag, som jeg med stor Iver har arbejdet paa i alle de 10 Aar, jeg nu har været i Rigsdagen.

Det er ikke Lovforslagene som saadanne, jeg har noget imod, men det er dette, at Ministrene har klæbet disse Lovforslag sammen med det gennem Lovforslagenes Bemærkninger skitserede Forslag af Arkitekt Jacobsen paa en saadan Maade, at der ikke fra Ministerens Side kunde være Tale om at modtage nogen anden Løsning, og det til Trods for, at man ved første Behandling udtrykkeligt erklærede, at man var villig til Forhandling om alle Enkeltheder, og til Trods for, at det fra den højtærede Undervisningsministers Side udtrykkeligt blev fremhævet i Bemærkningerne til hans Lovforslag, at dette Lovforslag ikke var gennemdrøftet paa en saadan Maade, at man med Hensyn til Enkeltheder fra Ministeriets Side vilde gaa ind for det.

Med andre Ord, da vi gik til Udvalgsbehandling, maatte vi antage, at der kunde komme et meget frugtbart Arbejde ud deraf, men det viste sig snart, at noget saadant var der slet ikke Tale om. Der var Tale om, at man skulde tage dette bestemte Projekt af Arkitekt Jacobsen eller intet. Der var ikke saa meget som Mulighed for at forandre en saadan Enkelthed, som oplagt er en fuldstændig ødelæggende Enkelthed ved Planen, nemlig Trappeanlægget, som vil medføre stor Fare, naar 1200 Mennesker skal færdes i dette Teater. Der var ikke Tale om, at der fra Ministeriets Side blev saa meget som aabnet en Mulighed for ved Forhandling med den Arkitekt, som Ministeren altsaa har

allieret sig med, at faa forandret dette, og der var ikke Tale om, at der paa nogen Maade i dette Udvalg kunde forhandles saaledes, at der kunde indkaldes sagkyndige til Vejledning for os. Naar der var Tale om sagkyndig Vejledning, var det selvfølgelig Hr. Arkitekt Jacobsen, der skulde være vor Vejleder. Under disse Omstændigheder vil man kunne forstaa, at Udvalgsbehandlingen har været en utrolig Skuffelse for de Mennesker, der ønskede at naa til et for Teatret gunstigt Resultat, og dertil hører jeg.

Jeg har i øvrigt i Betænkningen udtalt mig om, hvad det er for Enkeltheder i dette Forslag af Arkitekt Jacobsen, som jeg ganske særlig har Kritik at rette imod. Jeg skal ikke komme tilbage til dette. Jeg skal blot sige, at naar Akademiet, som Ordføreren har gjort opmærksom paa, har præmieret dette arkitektoniske Projekt, staar det for mig som et Led i den store Række af Fejltagelser, som Akademiet har gjort sig skyldigt i i de senere Aar, og som bl. a. bevirker, at Akademiet her i Rigsdagen, og jeg tror, man kan sige i den almindelige Befolkning, i høj Grad har tabt Fodfæste. Ganske det samme gælder om Forskønnelsesforeningen. Det er min Overbevisning, at den Bestyrelse, der nu sidder i Forskønnelsesforeningen, kommer ikke til at overleve en saadan Fejl, som er begaaet ved, at Foreningen er traadt ind for dette Projekt.

Jeg skal ikke sige, som mine Udtalelser herom er blevet refereret i Bladene, at det er et desperat arkitektonisk Projekt i sig selv. Jeg har sagt, at det var disparat, nemlig naar den foreslaaede Bygning skal bygges sammen med en Bygning, der har en saa sluttet og fin Stil som det kongelige Teater. Arkitektonisk set kan Projektet maaske være meget pænt — i den Henseende har jeg ikke noget imod det —, jeg vil ogsaa indrømme, at det har en ejendommelig Stil. Men det, jeg har noget imod, er, at man klæber denne Bygning op ad det kongelige Teater og derved ødelægger det kongelige Teater.

Naar Forskønnelsesforeningen siger god for dette Projekt og siger, at det betyder en Berigelse i arkitektonisk Henseende for Gammelholm, skal jeg ganske vist indrømme, at det betyder, som det blev sagt før, en Formering af Bygningerne og for saa vidt en Berigelse, men at det er en Berigelse i Henseende til Skønhed, tror jeg ikke. I Forskønnelsesforeningens Artikel i det Nummer af Bladet, som blev tilstillet Medlemmerne, var der først et Fotografi af Kongens Nytorv, som var taget saa forstandigt, saa langt hen imod Østergade, at man ikke saa